

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudkyň Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jany Komínkové v právní věci **žalobkyně: I.S.**, státní příslušnost Ukrajina, *zastoupené JUDr. Petrem Novotným, advokátem, se sídlem Praha 2, Slezská 36*, proti **žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem Praha 4, nám. Hrdinů 1634/3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7.9.2015, čj. MV-74605-3/SO/sen-2012,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 7.9.2015, čj. MV-74605-3/SO/sen-2012 se **z r u š u j e** a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 16.342 Kč, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám JUDr. Petra Novotného, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 7.9.2015, čj. MV-74605-3/SO/sen-2012 (*dále jen „napadené rozhodnutí“*), kterým bylo jako opožděné zamítnuto odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (*dále jen „prvostupňový správní orgán“*) ze dne 25.4.2012, čj. OAM-

67097-11/DP-2011 (*dále jen „prvostupňové rozhodnutí“*), podle kterého bylo dle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 s odkazem na § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (*dále jen „zákon o pobytu cizinců“*) zamítnuta žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě. Žalobkyně v žalobě požadovala přiznání náhrady nákladů řízení.

2. Usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 1.12.2015, čj. 57 A 117/2015-26, byl žalobě přiznán ve smyslu § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (*dále jen s.ř.s.*) odkladný účinek.

II. Důvody žaloby

3. Žalobkyně spatřovala nezákonnost výroku napadeného rozhodnutí v tom, že správní orgány obou stupňů v rámci řízení předcházejícího vydání napadeného rozhodnutí porušily jednak § 2 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (*dále jen „správní řád“*) neboť nepostupovaly v předmětné věci v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jednak § 2 odst. 3 správního řádu, neboť nešetřily oprávněné zájmy žalobkyně jako osoby, již se činnost správního orgánu dotýká a jednak § 2 odst. 4 správního řádu, neboť správní orgány nedbaly, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu. Žalobkyně v žalobě zdůrazňovala, že ve správním spisu se jednoznačně nachází doručka ze dne 22.5.2012 s vlastnoručním podpisem žalobkyně, z níž je patrné, že žalobkyně fakticky převzala prvostupňové rozhodnutí tohoto dne. Pokud bylo následně dne 31.5.2012 podáno odvolání, bylo podáno během 15-ti denní lhůty k tomu určené. V souladu s tím se ve správním spise nachází i úřední záznam prvostupňového správního orgánu ze dne 17.5.2012, kde prvostupňový správní orgán uvedl, že dne 25.4.2012 bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, které bylo odesláno na adresu ... s tím, že dne 14.5.2012 byla písemnost vrácena prvostupňovému správnímu orgánu s poznámkou, že je adresát neznámý. Z evidence CIS bylo dle prvostupňového správního orgánu zjevné, že žalobkyně měla od 10.5.2012 zajištěno ubytování na nové adrese ... Prvostupňový správní orgán proto namísto doručení prvostupňového rozhodnutí veřejnou vyhláškou zvolil postup nového zaslání prvostupňového rozhodnutí cestou poštovní přepravy na nově hlášenou adresu (kde si žalobkyně také fakticky dne 22.5.2012 rozhodnutí osobně převzala). Žalobkyně jako cizinka s ohledem na zvolený postup prvostupňového správního orgánu logicky vycházela z faktu, že pokud ji je prostřednictvím pošty zasíláno prvostupňové rozhodnutí, které si sama osobně převzala, pak právě tento okamžik je okamžikem doručení rozhodnutí. Dle úředního záznamu prvostupňového správního orgánu ze dne 17.5.2012 si navíc to samé myslel i tento správní orgán. Žalobkyně dále uvedla, že o původním pokusu prvostupňového správního orgánu doručit rozhodnutí na adresu ..., jí nebylo nic známo, protože ve schránce se vůbec nenacházela ani výzva pošty k vyzvednutí zásilky. Žalobkyně zdůrazňovala, že se dne 10.5.2012 sama osobně dostavila k prvostupňovému správnímu orgánu hlásit změnu bydliště a tomu tak nic nebránilo prvostupňové rozhodnutí předat žalobkyni při její osobní návštěvě, což se však nestalo. Stejně tak žalobkyně nebyla při návštěvě ani upozorněna na to, že jí prvostupňový správní orgán poslal prvostupňové rozhodnutí, ani že toto rozhodnutí již bylo vydáno. Dle žalobkyně z původně zasílané obálky lze vyčíst, že dne 30.4.2012 nebyl adresát zastižen, proto pošta zásilku uložila do 10.5.2012. Teprve po tomto datu měla pošta dle

pokynu odesílatele zásilku vložit do schránky. To však pošta neudělala a místo toho dne 11.5.2012 zásilku vrátila zpět prvostupňovému správnímu orgánu. Ten na uvedené vrácení nereagoval tím, že by považoval prvostupňové rozhodnutí za doručené, tedy že došlo k fikci doručení (což je stěžejní použitá argumentace žalované), ale místo toho prvostupňový správní orgán přeposlal zásilku na novou adresu žalobkyně, kde následně došlo k jejímu doručení. Žalobkyně byla s ohledem na konkrétní okolnosti případu a zvolený postup prvostupňového správního orgánu (který nejlépe ilustruje zmiňovaný úřední záznam ze dne 17.5.2012) přesvědčena, že se může důvodně domnívat, že okamžikem doručení prvostupňového rozhodnutí byl okamžik faktického převzetí zásilky od pošty dne 22.5.2012, což byl současně datum určující i pro začátek běhu lhůty k podání odvolání, kterou v takovém případě řádně dodržela, a to podáním ze dne 31.5.2015. S ohledem na zvolený postup prvostupňového správního orgánu neměla žalovaná takto zvolený postup prvostupňového správního orgánu de facto klást k tíži žalobkyně a ve svých důsledcích ji tak připravit o možnost přezkumu podaného odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí.

4. Druhá žalobní námitka směřovala na nepřiměřený zásah do práv žalobkyně, který neodpovídal faktickým okolnostem a postupu správního orgánu v rámci daného případu. V této souvislosti žalobkyně navíc poukazovala na fakt, že vedla řádný život a na území České republiky se dosud nedopustila žádného trestněprávního či jinak zavrženíhodného nezákonného jednání a naopak se snažila být pro Českou republiku přínosem, když zde prokazatelně dlouhodobě úspěšně podnikala.

III. Vyjádření žalované

5. Žalovaná navrhovala žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Žalovaná k první žalobní námitce odkázala na stranu 2 napadeného rozhodnutí a dále zrekapitulovala skutkové okolnosti ohledně doručování prvostupňového rozhodnutí a ohledně odvolání podaného žalobkyní. Na závěr uvedla, že doručení prvostupňového rozhodnutí na novou adresu žalobkyně byl postup prvostupňového správního orgánu v její prospěch, který však neměl relevantní právní následky. K námitce nepřiměřenosti rozhodnutí žalovaná konstatovala, že při zamítnutí odvolání dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (*dále jen „správní řád“*) nebyla povinna posuzovat přiměřenost dopadu rozhodnutí do rodinného a soukromého života žalobkyně. Navíc se prvostupňový správní orgán přiměřeností prvostupňového rozhodnutí zabýval a v případě žalobkyně jej nepřiměřeně neshledal.

IV. Vyjádření účastníků při jednání

6. O věci samé rozhodl soud k návrhu žalobkyně po provedeném jednání, kterého se zúčastnil právní zástupce žalobkyně. Žalovaná svoji neúčast omluvila a souhlasila, aby soud jednal bez její přítomnosti. Soud tedy jednal ve smyslu § 49 odst. 3 s.r.s. bez přítomnosti žalované. Vycházel přitom z obsahu soudního spisu a správního spisu. Zástupce žalobkyně při jednání odkázal na písemné vyhotovení žaloby.

V. Posouzení věci krajským soudem

Z čeho soud vycházel

7. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

8. Žaloba je důvodná.

Skutkový základ věci

9. Dne 9.9.2011 podala žalobkyně u prvostupňového správního orgánu žádost o povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem podnikání – účast v právnické osobě.

10. Ze správního spisu (výpisu evidence cizinců) soud zjistil, že žalobkyně měla povolený dlouhodobý pobyt na území České republiky od 30.9.2009 do 28.9.2011 za účelem „výkonný manažer – účast v právnické osobě“. Žalobkyně byla předvolána (předvoláním ze dne 13.2.2012, čj. OAM-67097/DP-2011) k výsledku na den 14.3.2012 v 10:30 hodin, předvolání se jí nepodařilo doručit („adresát na uvedené adrese neznámý“), přičemž předvolání jí bylo následně doručeno ke dni 8.3.2012 veřejnou vyhláškou dle § 25 odst. 2 správního řádu.

11. Prvostupňovým rozhodnutím nebyla prodloužena platnost povolení k dlouhodobému pobytu žalobkyně dle § 44a odst. 3 ve spojení s § 35 odst. 3 s odkazem na § 37 odst. 2 písm. b) v návaznosti na § 56 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobkyně se bez omluvy ve stanoveném termínu nedostavila k provedení výsledku. V prvostupňovém rozhodnutí byl zhodnocen i dopad do soukromého a rodinného života žalobkyně tak, že nebyl shledán nepřiměřeným, když žalobkyně je na území České republiky od roku 2008, nemá zde žádného rodinného příslušníka, má matku a dceru na Ukrajině, proto nemohlo dojít k zpretrhání vazeb se zemí původu.

12. Prvostupňové rozhodnutí bylo vypraveno dne 27.4.2012 na adresu ... Na obálce písemnosti bylo provozovatelem poštovních služeb vyznačeno „adresát nezastižen – oznámeno: 30.4.2012. Odběrní lhůta končí dne 10.5.2012“. Dále bylo na obálce vyznačeno „adresát na uvedené adrese neznámý“ a uvedeno, že zásilka byla vrácena odesílateli dne 11.5.2012. Písemnost byla vrácena prvostupňovému správnímu orgánu dne 14.5.2012.

13. Dne 10.5.2012 nahlásila žalobkyně změnu bydliště v cizineckém informačním systému s tím, že její nové bydliště je na adrese ...

14. Ve správním spise se nachází úřední záznam prvostupňového správního orgánu (ze dne 17.5.2012, čj. OAM-67097-12/DP-2011), v němž je uvedeno „dne 25.4.2012 bylo vydáno rozhodnutí, kterým se platnost doby povolení k dlouhodobému pobytu neprodlužuje. Toto rozhodnutí bylo odesláno na v tu chvíli známou adresu pobytu žadatelky na adrese ... Dne 14.5.2012 byla písemnost navrácena správnímu orgánu s tím, že adresát je na uvedené adrese

neznámý. Z evidence CIS je zjevné, že žadatelka má ode dne 10.5.2012 zajištěno ubytování na nové adrese (...) a z tohoto důvodu správní orgán nedoručuje písemnost dle ust. § 25 správního řádu, ale znova pomocí poštovní přepravy na novou nahlášenou adresu.“ Prvostupňové rozhodnutí bylo proto znovu doručováno žalobkyni dne 22.5.2012 na adresu ...

15. Proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně dne 31.5.2012 prostřednictvím držitele poštovní licence odvolání. Přípisem prvostupňového správního orgánu (ze dne 21.6.2012, čj. OAM-67097-14/DP-2011) bylo postoupeno odvolání a podkladové materiály žalované k projednání, kde bylo uvedeno „*dle názoru OAMP bylo podáno odvolání v zákonné lhůtě (podáno na poště dne 31.5.2012).*“

16. Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla odvolání podle § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné. Tento svůj závěr odůvodnila tím, že bylo prvostupňové rozhodnutí žalobkyni doručeno na základě fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu dne 10.5.2012. Dle žalované ze spisového materiálu vyplývá, že žalobkyně „*byla v napadeném rozhodnutí řádně poučena o možnosti podat odvolání, u jakého správního orgánu a v jaké lhůtě. Napadené rozhodnutí bylo účastníci řízení doručeno na hlášenou adresu místa pobytu ... na základě fikce doručení podle § 24 odst. 1 správního řádu dne 10.5.2012. Účastnice řízení byla tudíž oprávněna podat odvolání do dne 25.5.2012 včetně. Vzhledem k tomu, že účastnice řízení podala odvolání dne 31.5.2012, tj. po zákonné lhůtě pro jeho podání, nabylo napadené rozhodnutí dne 26.5.2012 právní moci.*“

Právní hodnocení

17. Podle § 20 odst. 1 věta první správního řádu *fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 3), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou ji mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoliv bude zastižena.*

18. Podle § 23 odst. 1 správního řádu *nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží. Podle odst. 4 citovaného ustanovení adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.*

19. Podle § 24 odst. 1 správního řádu *jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty. Podle § 25 odst. 1 správního řádu osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, jakož i osobám, které nejsou známy, a v dalších případech, které stanoví zákon, se doručuje veřejnou vyhláškou.*

20. Podle § 2 odst. 1 správního řádu *správní orgán postupuje v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, jakož i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu (dále jen "právní předpisy"). Kde se v tomto zákoně mluví o zákoně, rozumí se tím též mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu.* Podle odst. 3 citovaného ustanovení *správní orgán šetří práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká (dále jen "dotčené osoby"), a může zasahovat do těchto práv jen za podmínek stanovených zákonem a v nezbytném rozsahu.* Podle odst. 4 citovaného ustanovení *správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.*

21. Podle § 83 odst. 1 věta první správního řádu *odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.*

22. Žalovaná rozhodla o zamítnutí odvolání žalobkyně jako opožděného podle § 92 odst. 1 správního řádu, podle něhož *opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřipustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.* Stěžejní žalobní námitkou byla skutečnost, že žalobkyně podala odvolání dne 31.5.2012 proti prvostupňovému rozhodnutí včas, neboť jí bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno až dne 22.5.2012, nikoliv fikcí dne 10.5.2012 podle § 24 odst. 1 správního řádu.

23. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27.4.2012, čj. 5 As 111/2011-87 (všechny rozsudky zde citované jsou dostupné na www.nssoud.cz): „v souladu s ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu je soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2003, č. j. 5 A 14/2002 - 35, publikovaný pod č. 287/2004 Sb. NSS, usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2008, č. j. 8 As 51/2006 - 105, též rozsudky zdejšího soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 8 As 51/2006 - 112, ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007 - 111, ze dne 23. 12. 2009, č. j. 5 As 105/2008 - 135, ze dne 23. 4. 2010, č. j. 5 As 10/2010 - 75“ (všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

24. Soud se proto zabýval otázkou, zda se v daném případě jednalo o opožděně podané odvolání či nikoliv tj. zda prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno žalobkyni na adresu ... dne 10.5.2012 fikcí doručení dle § 24 odst. 1 správního řádu či dne 22.5.2012 na adresu ...

25. Prvostupňové rozhodnutí bylo poprvé vypraveno k doručení žalobkyni dne 27.4.2012, a to v souladu s § 20 odst. 1 správního řádu na tehdejší adresu uvedenou v cizineckém informačním systému ... Na obálce od této písemnosti bylo vyznačeno provozovatelem poštovních služeb, že žalobkyně nebyla zastižena – oznámeno dne 30.4.2012 s tím, že odběrní

lhůta končí dne 10.5.2012 a zároveň provozovatel poštovních služeb na obálce uvedl, že „adresát je uvedeně adrese neznámý“ a dne 11.5.2012 vrátil písemnost správnímu orgánu. Z uvedeného je zřejmé, že jsou údaje uvedené na obálce písemnosti zaslané žalobkyni na adresu ... vzájemně rozporné, neboť obsahují informaci, že žalobkyně nebyla v místě doručování zastížena a zároveň informaci, že je na uvedeně adrese neznámá. Za této situace nelze učinit jednoznačný závěr o tom, že byla písemnost žalobkyni doručena. Provádí-li provozovatel poštovních služeb doručování a nezastihne adresáta (při nemožnosti písemnost doručit jiným způsobem uvedeným v § 20 správního řádu), vyzve adresáta vložení oznámení o nedoručení písemnosti do domovní schránky či na jiné vhodné místo (ze kterého je patrné, že adresát je na dané adrese znám), aby si písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl. Pokud by si adresát písemnost v této lhůtě nevyzvedl, písemnost by byla vhozena do domovní schránky či na jiné vhodné místo, popř. by se vrátila správnímu orgánu. Na základě tohoto postupu by podle § 24 odst. 1 správního řádu nastala fikce doručení 10. dnem od připravení písemnosti k vyzvednutí. Pokud však provozovatel poštovních služeb současně zaškrtně na obálce údaj, že je adresát na dané adrese neznámý, nemá důvod zanechávat v místě doručování oznámení podle § 23 odst. 4 správního řádu a písemnost má vrátit ihned odesílajícímu správnímu orgánu, který ji následně doručí podle § 25 odst. 1 správního řádu veřejnou vyhláškou. Na základě uvedeného je nutno učinit závěr, že prvostupňový správní orgán postupoval v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu, když (jak poznamenal v úředním záznamu ze 17.5.2012) po vrácení písemnosti doručované na poslední mu známou adresu ... dne 14.5.2012 po zjištění, že žalobkyně změnila adresu pobytu (dne 10.5.2012 oznámila změnu bydliště v cizineckém informačním systému na adresu ...) písemnost znovu žalobkyni doručoval, a to na nově nahlášenou adresu ..., v souladu s ustanovením § 20 odst. 1 správního řádu, kde bylo prvostupňové rozhodnutí žalobkyni řádně doručeno dne 22.5.2012. Od tohoto dne se odvíjela lhůta pro podání odvolání žalobkyni proti prvostupňovému rozhodnutí.

26. Na základě uvedeného učinil soud závěr, že bylo prvostupňové rozhodnutí doručeno žalobkyni dne 22.5.2012, jak správně uvádí žalobkyně v žalobě. Patnáctidenní lhůta k podání odvolání počala dle § 40 správního řádu běžet dne 23.5.2012 a uplynula dnem 6.6.2012. Odvolání žalobkyně doručované prostřednictvím provozovatele poštovní licence a podané k poštovní přepravě dne 31.5.2012 bylo tak podáno v zákonem stanoveně lhůtě. Není proto v souladu s ustanovením § 24 odst. 1 správního řádu závěr žalované, že bylo prvostupňové rozhodnutí žalobkyni doručeno na základě tohoto ustanovení fikcí dne 10.5.2012 na poslední žalobkyní hlášenou adresu ... a lhůta pro podání odvolání marně uplynula dnem 25.5.2012, proto bylo odvolání podané dne 21.5.2012 podáno opožděně. Nutno dát za pravdu žalobkyni, že žalovaná svým postupem porušila zásadu zákonnosti uvedenou v § 2 odst. 1 správního řádu a zásadu ochrany dobré víry uvedenou v § 2 odst. 3 správního řádu, když zamítla odvolání žalobkyně jako opožděné za situace, kdy bylo podáno v zákonem stanoveně lhůtě. Žalovaná tak zkrátila žalobkyni na jejích právech tím, že nerozhodla věcně o odvolání žalobkyně podaném v zákonné lhůtě. Uvedená žalobní námitka je důvodná.

27. Vzhledem k tomu, že bylo odvolání žalobkyně zamítnuto podle § 92 odst. 1 správního řádu jako opožděné, soud se mohl zabývat pouze tím, zda bylo odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí skutečně žalobkyní podáno opožděně. Nemohl proto posuzovat důvodnost námitky žalobkyně, že je napadené rozhodnutí nepřiměřeným zásahem do jejího

rodinného a soukromého života, odůvodňovanou tím, že žalobkyně vede na území České republiky řádný život, chová se v souladu se zákonem a úspěšně zde podniká.

28. Žalobu shledal soud důvodnou. Zrušil proto napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro vady řízení ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s. pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Podle § 78 odst. 4 s.ř.s. vrátil věc žalované k dalšímu řízení, ve kterém je žalovaná podle § 78 odst. 5 s.ř.s. vázána právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku.

VI. Náklady řízení

29. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí soud přiznal podle § 60 odst. 1 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložila. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku a odměně advokáta stanovené podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (*dále jen advokátní tarif*). Zástupce žalobkyně, advokát, je plátcem daně z přidané hodnoty, proto se částka odměny advokáta zvyšuje o DPH vypočtenou podle zákona č. 235/2004 Sb. za použití sazby platné v době rozhodnutí soudu, tj. 21 %.

30. Zástupce žalobkyně požadoval při jednání soudu dne 31.5.2016 na nákladech řízení náhradu za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání ve věci samé - žaloba, účast při soudním jednání) a za 3 režijní paušály za tyto úkony, to vše zvýšené o DPH.

31. Sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního činí podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 advokátního tarifu činí 3.100,- Kč a podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku 300,- Kč.

32. Odměna advokáta sestává ze 3 úkonů právní služby, a to jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu (převzetí a příprava věci), jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu (písemné podání ve věci samé - žaloba) a jeden úkon podle § 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu (účast na jednání soudu dne 31.5.2016), tj. včetně paušální částky **10.200,- Kč** (9.300,- Kč + 900,- Kč). Odměna advokáta se sestává z odměny za právní služby včetně režijních paušálů v částce 10.200,- Kč a DPH z této částky **2.142,- Kč**, a činí celkem **12.342,- Kč**.

33. K odměně advokáta bylo připočteno **4.000,- Kč** za zaplacený soudní poplatek za žalobu ve výši 3.000,- Kč dle položky 18 bod 2. písm. a) Sazebníku poplatků, přílohy zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen zákon o soudních poplatcích) a za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1.000,- Kč podle pol. 20 Sazebníku poplatků, přílohy zákona o soudních poplatcích, kterému bylo vyhověno.

34. Náklady řízení tak činí **16.342 Kč**. K plnění byla podle § 64 s.ř.s. k § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. s ohledem na technické možnosti žalovaného správního orgánu stanovena třicetidenní lhůta, platební místo bylo podle § 64 s.ř.s. k § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb. stanoveno k rukám advokáta žalobkyně.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.**
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 31. května 2016

Mgr. Alexandr Krysl, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Lenka Kovandová